

Amară e cafeaua fără tine

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Tot mai lovesc cu tocu-n călimară
Și caut slove fine de-nceput
Ori moi în zaț un deget, e amară
Cafeaua neagră, lasă-mi un sărut

Pe ceașca aburindă. Dezbrăcată
Să te găsesc în fiecare strop,
Papile gustative se dilată
Și inima lovește-n stetoscop.

La noapte stai de gardă lângă mine,
Cu nasturii halatului deschiși,
Mai lasă sânul stâng să mă aline,
S-adorm târziu sub merii interziși.

- Un cub de zahăr alb și-un strop de miere
Pe buzele tăcute-ți pun... Zâmbești?
Topește-mi dimineața de plăcere,
Dă-mi mâna și-o să mergem prin povești.

Dezbracă-mă de rosturile lumii
Pe care nici acum nu le-nțeleg
Și-o să mă las în voia pasiunii,
Te voi iubi cu partea și întreg.

De gardă stau la pieptul tău, iar cordul
Tresare sub atingeri. Mâna mea
E o busolă ce indică nordul
Și-apoi îți toarn-o ceașcă de cafea.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif